

toliko z vodo, da moreš mazati s čopičem. Namaži pa posodo dvakrat do trikrat. V neki tovarni za stroje so naredili poskušnjo z železno ploščevino, ki je bila tako namazana s cementom. Ploščevino so krivili, kovali in greli, a ni odpadel namazani cement.

Pogin glogovemu belinu!

Glogov belin, ali kakor ga ljudje po deželi sploh po domače imenujejo: „beli metulj“, prikazal se je med pretečenim poletjem po nekaterih krajih naše domovine v prav obilnem številu. Gosenice tega metulja, katerih more zaleči ena sama oplodena samica do 200 s svojimi jajčki, so našemu sadnemu drevju eden najhujših sovražnikov. Male gosenčice prvo leto na sadnem drevju ne narejajo še kake posebne škode; ker pa žive prezimijo, so pa prec od prihodnje pomladi do časa, ko se zabubijo, tem požrešnejše. Sadno drevje, na katerem tega vraga veliko prezimi, v dobi prve rasti do čistega oguli ter listja in cvetja popolno oropa. Taka sadna drevesa potem še konec meseca junija navadno vsega zelenja in sadnega zaroda popolno gola, kot ob pozni jeseni, na svojih mestih stojé. Enakih posameznih zgledov se skrbnemu opazovalcu uže pretečeno leto tu in tam manjkalo ni. Prav pogostoma dogodi se tudi, da tako oguljeno drevo potem nikdar več ne ozeleni; usuši se. Ono sadno drevje, katero so gosenice glogovega belina bile v prvi rasti do čistega ogulile in je v drugi rasti (po kresu namreč) iznova ozelenelo in listje razvilo, ne more več to leto cvetnih (sadnih) brstov ali pôpov za prihodnje leto nastaviti. In tako ta požrešna nesnaga marljivemu sadjerejcu za celi dve leti vse upanje na bogat sadni pridelek more popolno uničiti.

Za pravo in izdatno vojsko temu grdemu požrešnemu vragu je neovrgljivo najugodnejši čas, „čas od pozne jeseni do konca zime“, dokler se ga more v njegovem zimskem bivališči še spečega ugonobiti. Vse naravno potjo na sadnem drevju dozorelo listje je do sedaj uže popolno odpadlo. Pri vsem tem se pa vidi na sadnem drevju še prav veliko listja, kot na nitkah privezanega, skupaj zvitega — „bengljati“. To listje pa nič družega ni, nego zimska bivališča glogovega belina, v katerem v malih kokončkih zapreden, prezimuje. To bengljajoče povito listje nahaja se le ob koncu drevesnih vej, navadno na enoletnih poganjkih; na vejah in češuljah v sredi vrhove krone ga ni. Zimska gnjezda glogovega belina so sedaj in dalje do pričetka pomlad, dokler je drevje še brez listja (zelenja), popolno vidna in se morejo brez posebne težave vničiti. V to treba je le malo truda, nekoliko skrbi za lastno korist, pripravne posode in pa zadosta dolge lestve. Lestva pristavlja se ob večjem drevju zvonaj okolu drevesne vejine krone od mesta do mesta tako, da se ž njo slednjič okolu in okolu vrha pride. Kjer se je lestva prvokrat ob drevesnem vrhu pristavila, se poviti bengljajoči listi od vrha doli na vse strani, kolikor se je moglo doseči, oberó v kako primerno posodo, najbolje košarico, cajno ali kak slam-

nat „cekar“, kar si obiralec tako priredi, kot takrat, ko črešnje obira.

Tako listje mora se obrati in zbrati v posodo ter potem sožgati, da se ž njim vred prezimujoči mrčes gotovo vniči; ako bi se tako listje le odtrgalo, morda tudi malo posvaljkalo ali pohodilo, bi se s tem malo več nego nič doseglo. Pri takem postopanju bi še veliko gosenčic živih ostalo, katere bi spomladi, ko se prebudé, zopet na drevesa zlezle in tam svojo požrešnost uganjale.

Ker za prihodnjo spomlad sadno drevje obilo cvetja in v posledici, brez posebnih drugih nesreč, dobre sadne letine obeta, naj toraj vsak, komur je na lastnem dobrem količkaj ležeče, med zimo sadno drevje onega bengljajočega listja do čistega obere in s zalego vred sežge.

Ako se pa hoče, da bode ta opravek tudi splošno koristen, mora in naj se vzajemno „s zjedinjenimi močmi“ izvrši. Ne le posamezniki naj posamezna sadna drevesa hudega sovražnika oprosté, nego temveč naj to storé in izvršé vsi posestniki celih občin in okrajev na vsem svojem sadnem drevju.

Prav dobro in nad vse koristno bilo bi, ko bi slavna c. kr. okrajna glavarstva v onih krajih, po katerih bil se je med pretečenim poletjem „glogov belin“ mnogobrojno prikazal, pričela uže sedaj postaviti iz dné 17. junija 1870. l., naperjeno proti škodljivim mrčesom, z vso strogostjo izvrševati.

Dokler je sovražnik še miren, skupaj in spí, pride se mu lahko in z vspehom do živega; ko se bode pa enkrat uže po sadnem drevju na vse strani za svojem živem razpršil, mu je vničevanje neomejeno, a za pokončati ga, pa nobenega gotovega in popolno izdatnega pripomočka več.

Toraj na delo ob ugodnem še času!

Po toči zvoniti ne pomaga več.

Še enkrat poudarjam: Kdor hoče prihodnje leto jabolka in drugo sadje raz svoje ovočno drevje obirati in tresti, naj uže sedaj, gotovo pa do konca zime do čistega obere in v ognji vniči zimska gajezda glogovega belina!

M. Rant.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Od dokazil slavne šopronske trgovinske zbornice treba je še jedno preiskovati: namreč, ali je res, da so za stvarjanja trgovinskega zakona vladajoči odnošaji bili taki, da je radi njih bilo utemeljeno zakonito dovoljenje trgovskih potnikov prejemati denarje, a da se to ne more trditi o danes vladajočih odnošajih.

Priznati mi je, da mi niso znani nagibi, kateri so napotili postavodajalca, da je določilo, tičóče se tega, da imajo trgovinski potniki pravico, prejemati denarje, vzel v trgovinski zakonik, in da sem v zapisnikih o posvetovanji trgovinskega zakona v tej točki brezvspešno iskal pojasnila. Nekaj pa se vendar upam kar naravnost trditi, da je tudi v današnjih odnošajih trgovinskih potni-